

Zonder een strategie die ingrijpen mogelijk maakt tegen de echte vijand heeft de 26,8 miljard voor defensie geen effect

Posted on 14 april 2026 by Paul Frentrop

Van de zaken die we zelf in de hand hebben zijn er twee die de ontwikkeling van de mensheid bepalen. De ene is het verwerven van nieuwe kennis, de andere is het maken van denkfouten. De eerste brengt vooruitgang. De tweede brengt pijn, honger en andere ellende. Vandaag gaan we het hebben over die tweede factor.

Mijn samenvatting van de ideeëngeschiedenis in de lange 20ste eeuw (1890 – 2010) is dat christelijke denkfouten de opkomst van links mogelijk maakten en dat denkfouten van links de opkomst van de islam mogelijk maakten. Sindsdien zitten we ideologisch in een vacuüm waarin slechts een nieuw puritanisme rondwaart dat gericht is op het uitdrijven van de duivel der kooldioxide. De wetgever is intussen geheel vergeten dat immigratie het belang van het ontvangende land moet dienen, niet dat van mensen van elders.

Defensie-uitgaven niet effectief

Wie zonder geestelijk houvast handelt, glijdt constant uit. Neem de hoofdlijnen van het regeringsbeleid. Vóór het vertrek van Rutte naar de NAVO was de hoofdlijn om ieder jaar miljarden uit te gaan geven om de opwarming van de aarde tegen te gaan, al wisten we dat die uitgaven geen (meetbaar) effect zullen hebben, zoals toenmalig 'klimaatdrammer' Rob Jetten eerlijk vertelde, terwijl hij de modernste kolencentrales uitzette. Het ging om het gebaar.

Sindsdien is het nieuwe beleid dat we gigantische – uit de lucht gegrepen – bedragen (x procent van het BNP) gaan uitgeven aan defensie, waar we sinds mensenheugenis op hadden bezuinigd. Dit jaar 26,8 miljard. Gaan die uitgaven wel enig meetbaar effect hebben? Nee, want wij hebben ons denken niet aangepast.

En de grondwet ook niet. Daarin staat dat we de internationale rechtsorde bevorderen. Dus vechten wij alleen als de Verenigde Naties daarmee akkoord zijn. Alleen dan is oorlog volgens het internationale recht immers toegestaan. Maar Rusland heeft een vetorecht in de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en kan dus altijd voorkomen dat een oorlog 'rechtvaardig' wordt. Dus tegen Rusland deugt ons nieuwe beleid niet.

En hebben we duidelijk voor ogen wie onze vijanden zijn? Het lijkt wel of het regime van de 73-jarige Poetin onze enige vijand is. Iran wil kernbommen maken en ontwikkelde stiekem raketten die ook Europa kunnen bereiken. Alleen Israël en de Verenigde Staten doen daar iets tegen. In Iran zijn islamitische geestelijken de baas. Uit het verleden kunnen we leren dat gevaar niet slechts komt uit de loop van het vijandelijk geweer maar vooral van vijandige ideologieën. 'Sommige ideologieën vragen niet om begrenzing, tolerantie of acceptatie, maar om confrontatie', schreef laatst Ehsan Jami, een ervaringsdeskundige die in 2007 het Centraal Comité voor Ex-moslims oprichtte.

Ideologische oorlogvoering de verkeerde kant op

Onze regering huldigt echter het tegenovergestelde standpunt. Die denkt dat in Nederland moslims worden bedreigd. Daarom komt er een Nationale Aanpak Moslimdiscriminatie. De Nationale Coördinator tegen Discriminatie en Racisme mag daartoe zijn imperium mag uitbreiden met een 'programmaleider' die: 'in dialoog

met de moslimgemeenschappen *zelf*, met maatschappelijke organisaties, met onderzoekers, beleidsmakers en lokale bestuurders zal werken aan het ontwikkelen van een gerichte strategie die specifiek ingaat op discriminatie van moslims.' *Moslim lives matter* in Nederland gelijk *black lives* dat doen in de Verenigde Staten.

Ilja Leonard Pfeijffer is gek

De meeste oorlogen vind plaats in het islamitische deel van de wereld. Nu tegen Iran. De kletsende klasse vertelt de Nederlander wat hij daarvan moet denken. Dat leidt tot de vreemdste uitspraken. Zo beweerden de Snip & Snap van het Nederlandse buitenlands beleid – Boekestijn & De Wijk – in hun variété show onlangs: 'Iraans kernwapen kan stabiliserend werken.' Tja, alles kan. Laten we iedere dictator voor zijn verjaardag een kernbom geven. Wat kan er mis gaan?

Een andere mediapersoonlijkheid onthult: 'Ik moet bekennen dat ik tijdens de oorlog stiekem voor Iran was. Zoiets zou ik natuurlijk nooit hardop zeggen of opschrijven, want ik weet ook wel dat het Iraanse theocratische absolutisme *nauwelijks* onderdoet voor dat in de Verenigde Staten en Israël.' Aldus Ilja Leonard Pfeijffer. 'Nauwelijks' betekent 'bijna niet' en dat is hetzelfde als 'net wel'. Deze verwarde man beweert dat de Verenigde Staten en Israël (net iets) meer theocratisch en absoluut worden bestuurd dan Iran. Kan het gekker? Ja, dat kan.

De onverklaarbare schaamte van Hertzberger

Het Iraanse regime heeft meer onschuldige burgers gedood dan Israëlische militairen deden in Gaza waar de moordenaars zich tussen die burgers verschuilen. Wie in Gaza tegen Hamas demonstreert is levensmoe. Wie in Iran demonstreert krijgt de doodstraf (via ophanging) wegens de misdaad 'oorlog voeren tegen God'.

Toch kan ex-Kamerlid Rosanne Hertzberger in *NRC* een column getiteld 'Ik schaam me voor dit Israël' schrijven nadat daar een democratisch gekozen parlement besliste over invoering van de doodstraf voor terroristen die moorden plegen met de intentie om het bestaan van de Staat Israël te ontkennen. Daarnaast moeten militaire rechtbanken in de bezette gebieden de doodstraf opleggen aan daders van terroristische aanslagen, tenzij er bijzondere redenen zijn om dat niet te doen.

Zelfs Freud zou haar schaamte niet kunnen verklaren want het vastleggen van

strafverzwaringsgronden is het Nederlandse strafrecht niet vreemd. Sterker nog. Hertzberger heeft daar als Tweede Kamerlid zelf vóór gestemd. Het was al mogelijk om bij een terroristisch oogmerk, of deelname in groepsverband, een hogere straf op te leggen. In 2024 kwamen Frans Timmermans en Mirjam Bikker samen met een wetsvoorstel om strafverzwaring ook toe te passen als sprake is van discriminatie. In de Memorie van Toelichting werd expliciet verwezen naar het herhaaldelijk vernielen van het Joods/Israëlische restaurant HaCarmel. Iedereen – op FVD na – stemde vóór.

Bij de behandeling in de Eerste Kamer sprak D66'er Boris Dittrich namens de leden van de commissie voor Justitie en Veiligheid over misdrijven die door haat zijn gemotiveerd. 'Met dit wetsvoorstel wordt vastgelegd dat de wetgever deze misdrijven dusdanig zwaar vindt dat de straffen moeten worden verhoogd. Zo worden haatmisdrijven en de slachtoffers ervan zichtbaar in het strafproces. Daarvoor is in de Tweede Kamer en ook hier in de Eerste Kamer brede steun.'

Een kwart eeuw na Bin Laden

Maar die steun is alleen voor binnenlandse haat; niet tegen haat vanuit het buitenland. Op 11 september 2001 voerden islamitische terroristen hun aanvallen uit op New York en Washington. We zijn één generatie en ontelbare islamitische aanslagen verder. Dat zijn allemaal haatmisdrijven, maar nog steeds beschouwen we islamisme niet als een vijandige ideologie. We bewapenen ons tegen Poetin, beschermen moslims wier dochters niet met een ongelovige mogen trouwen tegen discriminatie en we strijden tegen klimaatverandering. Wat doen we verder op het internationale vlak? We dringen aan op terughoudendheid, op onderhandelen.

Dat doet de paus traditioneel ook in zijn paastoespraak. Al kwam een New Yorkse priester dit jaar met een tegengeluid: 'Het christendom is geen pacifistische godsdienst. Het beschermen van onschuldigen is de plicht van iedere christen. Als onderhandelingen de enige manier zouden zijn om conflicten op te lossen, dan zou de paus zijn Zwitserse Garde naar huis moeten sturen en onderhandelaars moeten opleiden om iedereen te ontvangen, die Vaticaanstad binnen wil met een geweer of een bom. Op dit moment wordt iedereen nog als verdachte beschouwd en moet langs metaaldetectoren om de Sint Pieter binnen te mogen', zei de eerwaarde Gerald Murray die zo weer teruggrijpt op het denken van vóór de verwarde twintigste eeuw.

Telbare en ontelbare slachtoffers

Hij raakt daarmee aan de foute rekensommen die ons dagelijks worden voorgeschoteld. Kranten en omroepen tellen nauwgezet de slachtoffers van oorlogsgeweld. Met aparte vakjes voor vrouwen en kinderen. Ieder slachtoffer is er een te veel is de parmantige boodschap op de achtergrond met als ultieme schandekreet: 'genocide'.

De denkfout is dat in deze berekening niet de slachtoffers worden opgenomen die gevallen zouden zijn als er geen geweld was gebruikt: De ontelbare slachtoffers van de kogels, bommen en raketten die Hamas, Hezbollah, de Houthi's en Iran niet af hebben kunnen vuren omdat Israël en de Verenigde Staten hun lanceerinstallaties hebben uitgeschakeld.

Dat Pax Christi, dat jarenlang actie voert tegen gebruik en fabricage van clusterbommen nu niks van zich laat horen als Iraanse clusterbommen neerploffen op woonwijken in Israël is laf en hypocriet. Wie altijd voor preventie is, of het nu gaat om ongevallen, ziekte of misdaad, maar de slachtoffers niet meetelt die door preventief militair ingrijpen worden voorkomen, misleidt bewust.

Arm of dood

Zonder na te denken over een gewijzigde strategie die ingrijpen mogelijk maakt tegen de echte vijand, zal de 26,8 miljard die dit jaar aan defensie wordt uitgegeven 'nauwelijks minder' effect hebben op de wereldvrede dan alle subsidies voor Chinese elektrische auto's, Chinese zonnepanelen en de milieu vervuilende wieken van windmolens bij elkaar hebben op de opwarming van de aarde.

Dat laatste is financiële verkwisting. Daar worden we armer van. De verkeerde militaire strategie hanteren is een ernstiger denkfout. Daar kun je dood van gaan.

***Wynia's Week** brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week, **156 keer per jaar**, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. **Doet u (weer) mee?** Hartelijk dank!*